

ЛЫГДЕНОВ АЛЕКСАНДР

ШУБУУНАЙ ЗАДА

Намар. Буурал сагаан буряад үбгэд, хүгшэдэй хэлсэдэг ёхор haа, тахяа harын дүүрэжэ, нохой harын ерэжэ байха үе саг. Мүнөөнэйхеэр энэмнай сентябрь harын hүүлшүн үдэрнууд болоно хаш. Углөөгүүр үдэшэндөө газарай нюрган дээхэнүүр хүйтэн дулаан хоёрой тэмсэлэй шангадахань олошоржо, хада хабшалангаар, намаг нугаар сиидэм сэнхэгэр мананай «сэнгэхэ» сагынь ерэшэнхэй. Эндэ-тэндэ гол горхонийе дахажа ажалша хүнэй шүрбэхэтэ гараар бодхоогдожо хоройлогдохон hүрийнүүд, haаян сагудта энээгүүр шуяагай намдажа тон шэмээгүй байдалай тогтошюходо, ута удаан нойртоо дийлдэжэ захалбад ха. Шугы шарлашанхай, модод hөөгүүд набша намаагаа хуминхай. Одоо гээшэ тэрэ дуута-суута алтан намар гээшнын аглаг hайхан дэлхэй дээрээ айлшалжа буушанхай. Бурядай бэлигтэ хубүүд Дондог Улзытуев, Даши Дамбаевай, мүн ород арадай алдарта поэдүүд Александр Пушкинай, Сергей Есенинэй аймшагтай гоёор магтажа дуулахаан xaha!

Гэбэшье... hanana гут, Э. Рязановай табиhaн «Служебный роман» гэжэ кинодо энэл хүнэй үгэ дээрэ композитор А. Петровай «У природы нет плохой погоды» гэжэ зохёохон дууе ямар зохидхонаор Алиса Фрейндлих дуулаа hэм? Зүб даа. Бурханай үршөөлөөр бутээгдэхэн бардам ехэ Байгаалида муу hайн үдэрнууд, саг, жэлнүүд гэжэ байдаггүй. Алишье сагынь онсо өөр өөрын табисуураар хуу hайханууд, буурал сагаан эхэдээ – Байгаалидаа – булта хэрэгтэйхэнүүд.

... Алтан намар. Август harын hүүл багаархи, сентябриин эхээрхи унжагай ута honigүй бороогой hүүлээр, нээрээшье, манай буряад тала дайдаар жэгтэй зохид, аалин

намдуу, дулаан үдэрнууд тогтошодог. Миний наанаада, иимэ байдал октябрин 15–20 хүрэтэр, зарим үедөө үшвөөшье халта сааша хүрэтэр ошодог ха. Уни холо сагхаа нааша гансал адууha мал, хонин ажалыг эрхилжэ ажамидаржа ябадаг буряад-монгол арад зондо мунөө иихэдээд – о-о, гайтайхан хатуу саг – хагсуу хүйтэн үбэл, хэрзэгы хатуу һалхита хабар урдань үзэгдэхэн гэжэ мэдэжэ байнаада, нээрээшье ашата Ехэ Байгаали хүн зоноо хайрлахадаа, багашье болзор соо, шумул шохойнуудаар дүүежэ үнгэрнэн ааяма халуун зунай һүүлээрхи энэ һэрюун үдэрнуудтэ адууha малынь тарга абажа тэнжэг гэжэ зориута иимэ байдал энээхэн газар дайдаар тогтоожорхидог ха гу гэжэ наанаада. Һонин саг. Хүнэй нюдэндэ харагдажа үзөөгүй ямар ааб даа нэгэ гайхамшагта уран зурааша добо дээрэхэн һуужархёод оршон тойронхи тала, гол горхоёо, холо хүрэтэр нэмжынхэн хада уулаая үдэр бүхэндэ һолонгын долоон үнгын будагаар гоёжко шэрдэжэ байдаг ха гу гэжэ наанаада.

Гэбэшье... Байгаалида муу саг, үдэрнууд байдаггүй гэлсээ һэмди. Дээрэ дурсааша сентябрь-октябрин энэ хана соонь гурба-дүрбэн үдэрэй туршада гайтайхан хүйтэн, саһа бордооор бургаан, үбэлэйхиөө дутуугүй үдэрнууд тохёолдодог. Энэнь жэл бүхэндэ заатагүй болодог, энэл сагта, сентябрь һарын эгээ һүүлшын үдэрнуудтэ. Байгаалиин эзэн амитад зондоо «A-haa, энэ дайдаар иимэ хүйтэн хагсуу үдэрнууд тогтохо юм, мэдэжэ һэргэлэн байгты!» — гэжэ эртээнхээ дахинаа ойлгуулжа захина хаш. Жэлэй бүхы дүрбэн сагта, үдэр һүнигүй тооной хони малаа адуулжа хада хээрээр үнгэргэжэ ябаан манай угсаатан зон байгаалиингаа бүхы зан, заршамудые тон һайн, нягтаар мэдэхэ хадаа, энэ болзорье «Шубуунай зада» гэдэг юм.

Миний үхибүүн арбаад наанаадаа ябахадамни, намарай нэгэ үглөөгүүр эжымнай газааһаа орожо ерэхэдээ «Шубуунай зада» эхилхэн хаш, отторгой тэнгэримнай олиггүй муухай боложо байна» гээ юм һэн. «Юун гээшэб?» гэжэ миний һурахада «Энэ сагта аргагүй хүйтэн тохёолдодог

юм. Хойто холын Хамар-Дабаанай нюсэгэн сарьдагаар байрын саһан орохо. Аяний һүүлшын томо шубуудууд дулаан орон руугаа нийдэжэ ошохо. Ехэ шубуудай урда үдэрнүүдтэ тишиээ зорихоо һанахадань, дальбараанудын дахалсаад ошожо үгэдэггүй юм гэлсэгшэ. Арай гэжэ хушууржа, сүгларжа аян замдаа гарахадань, нэгэ хэды болоод лэ, энэ жэлэй дальбараанудын ондоо тээхи танигдаагүй газар үнан, ута замхаа айхадаа гү, али түрэхэн, тэнжэхэн газар дайдатаяа хахасахаа һанахагүйдөө гү, эрьеلدээд лэ һөөргөө бусашадаг юм ха. Харин энээхэн тогтоод байһан хагсуу хүйтэн үдэрнүүдтэ дальбараанудай эхэ эсэгэнэр тэдэнээ саһа бордонон соо төөрюүлжэ, айлгажа абаад ябашадаг заншалтай юм ха. Дальбараанудын хэды хашхаалдажа, шууялдаашье һaa, ехэшүүлэйнгээ хойноһоо нийдэхэл ёһотой болодог...». Би эжынгээ иигэжэ хэлэхүүные һайн хадуужа абаан байгаа хаб, тэрээнхээ хойшо «Шбуунай задые» оройдоошие алдадаггүйб. һүүлшын аяар гушаад жэлэй туршада хүдөөдэ бэшэ, городто, гэр байшангуудай хоорондо байжашье байгаа хадаа, юндэб даа, энээхэн сагые хүлеэжэ, тэрэ үни холын үхибүүн наһандаа нютаг нугынгаа һайхан томо шубуудые холо урда зүг руу огторгойн гүн соо үгы болоторын гунигтайгаар үдэшэдэг байһанаа һанажа, хотын үндэр-үндэр байшангуудай оройгоор ганганалдан, зэлэ татаан тохорюнууд, галуунууд харагдашахагүй юм аа гү гэжэ шэлэ хүзүүгэйнгээ хүшэштэр харасагаадагби. Теэд, гунигтайшие һaa, иимэ һайхан үзэгдэл городто юу үзэгдэхэб даа... Энээниие харахаяа һанаа һaa, хүдөө нютаг гараха хэрэгтэй, теэд хүдөөдэшие мүнөө сагта аянай шубуудай нийдэлгэ хэр олон үзэгдэдэг юм? Хоморхон лэ болошоо хаш. Энэ хабартаа Сэлэнгэ мүрэниие зубшан, Байгал далай тээши ганганалдан нийдэжэ ябан һүрэг зэрлиг галуунудые харажархихадаа, яатарааш баярлаа һэншиб. Манай энээгүүр мүнөө тохорюнуудые олоор хаража болохо, харин эндэ халта тогтоожо амараад, холо хойто зүг барин нийдэжэ ошодог галуунууд хүнэй нюдэндэ тон хомор

харагдадаг болонхой. Миний бодож, тоомлого үзэхэдэмни, галуунудай нийдэжэ ябахые сохом гушаад жэл хараагүй байнаб! Урдань галуунууд гээшэ манай энээгүүр тоолошогүй олон байhan. Новоселенгинскэдэ ссылжэдэ байhan декабрист Н. Бестужевай бэшэhэнэй ёhoop haas, оройдохоноо 170 жэлэй саада тээ Галуута нур галуунудаар дүүжэж, үдэ далинь нуurai эрьеэр саhандал харагдажа, эндэхи ород, буряад зонууд тэдэнииень тулам, мэшээгээр суглуулжа подушха, хүнжэл оёжо, Хяагта, Эрхүү хотонуудта абаашажа наймаалжа, мүнгэн олзобори хэдэг байhan байна. Мүнөө Галуута нур дээрэ нэгэшье галуугай hуужа, амаржа байхье үзэхэгүй хабди. Хaa-яаханшиe haas харагдадаг, үзэгдэдэг байhan бүри гое hайхан хун шбуудые хэн мүнөө хаража үзөөб? Эдэ шбуудые хаража үзэhэн хүниие, одоо гээшэ эгээ ехэ буян үйлэдэhэн хүндэл Burhan bagsha өөрөө энээхэнээр нюдыиень хужарлуулжа, сэдьхэлыиень сэлмээжэ бэлэг болгон бариhaандал үзэгдэхэ байха ха.

Хэдэн жэлэй саада тээ «Дүхэргитэ» «Тохорюунуд бусаба гү?» гэhэн үгүүлэл толилуулаа hэм. Тэрээнииим Ивалга нютаг тоонтотой, мэдээжэ арадай дуушан, Буряадай ба Rossийн соёлой габьяата худэлмэришэн D-D. Б. Базаров hонирхожо уншаhan байжа, хоуулан Улаан-Үдын үйлсэдэ уулзашаадаа, яhала удаан хөөрэлдөө үүсхээ hэмди. Тохорюуд тухай эхилhэн хөөрэлдөөмний «Шбуудай зада» хүрэтэр ерэшээ hэн. Намhaa нилээд ахамар хадаа Даша-Доржо Бальжинимаевич бага наhандаа үзэhэн, хараhan нэгэ hонин юумэн тухай хөөрэжэ байгаа hэн. «... Манайхин тиихэдэ үмсөөрөө амяaran байдаг байгаабди. Зуhalандаа, намаржаандаа байхадаа тоолошогүй олон тохорюунудтай газарта байдаг hэмди. «Шбуудай зада» гээшье оло дахин хараhan, үзэhэнби. Эдэ шбуудай энэ сагта дальбараанудаа абаад дулаан орон руу нийдэжэ ядажа байхьеиень харахадаа, эжyимнай газаа гараад, hайхан сайгаараа гү, али hүүөөр дээжэ үргэжэ, «Зэ-лэ-тээ!» гэжэ хойноhоонь хуугайлдаг hэн. Бидэ багашул эжyигээ дуряажа

«Зэлээ-тээ-э!» гэжэ хашхаралдан, урдахи добо өөдэ харайлдагши һэмди. Энээнэй һүүлээр, үнэхөөрөөшье, аянаш шбууд хушура хушуурhaар, зэлэ татан урагшаа нийдэжэ ошодог һэн...». Би ондоо тээ хүнүүдэй иигэжэ хөөрэлдэжэ байхье дуулаагүй! Нээрээ, иимэ заршам буряад арадтамнай байhan гээшэ гү?! Үнэншэхөөр бэшэ, ямар гое, ямар һайхан заршам гээшэб! Буряад араднай, элинсэг хулинсагнай эхэ газар дайдатаяа, байгаалитаяа тон нягта холбоотой байhan гээшыен үшөө дахин гэршэлһэн заршам, жама ёһо!

Нээрээшье, Эхэ Байгаалида муу, һайн сагууд гэжэ оройдоошье байдаггүй! Баарһад, ехэ шбуудай дальбараанудаа тэнжээд, эндэхээ ябажа ядажа байхыен харахадаа, Байгаалиин эзэн өөрөө эндэ хам оролсожо: «Таанад, энэ жэлэй шара уралтангууд, тоомоо таһаржа, эхэ эсэгынгээ үгэ дуулангүй байна гүт!? Зайлгаты, тонилготын эндэхээ, үгы һааттай би таанадые хайрлахагүй байхаб, һаяын сагуудта хуу баранинетнай хосороожо һалгаахаб!...» — гэхэ мэтэшэлэн шангархадаг ха.

Намартaa, нийдэжэ ошохынгоо тээ урдахана, тохорюунууд нэгэ газарта тон олоороо суглардаг байна. Уни холоһоо нааша эдэ шбуудай дурлаһан, шэлэжэ абаһан иимэрхүү намаг, нуга газарнууд буряадаймнай газар дээрэ олон лэ байгаа бэзэ, харин минии тоонто Зэдэ нютагай тохорюунууд сентябрь һарын хахадһаа эхилжэ барандаа шахуу Доодо-Үшөөтэй тосхонһоо холо бэшэ, ехэ асфальт харгын урдахана суглардаг юумэд. Би өөрөө хаража үзөөгүйб, хүнэй хэлээшээр һaa, Доржо Банзаровай уг гарбалайнь буусын тиишэ хаш. Машинаар хоёр тээшээ харайлгалдажа ябаһан зонуд харгыһаа тээ саанахана хара-боро зүнэтэй амитадые харажархихадаа, нэгэ ехэ һүрэг хонид байна гэжэ түрүүшээр эндүүрдэг ха. Харгыда ябаһан зоной тиигэжэ бодоо хадань, тэндэ нэгэ доро суглараад байhan тохорюунудай тоо хэдэн зуугаад хүрэтэр ошоно гү? Олон даа. Олонхи зонуудын машинагаа буужа, энэ һайхан үзэгдэлөөр һонирхон тэндээ зогсодог байнад.

Тохорюунууд юундэ иимэ олоороо сүглардаг гэшэб? Ойлгосотой ха. Налгай нажарай сагта ами амяаран таража, дальбараануудаа тэнжэхэн шубуудуудта, дахинаа олоороо сүгларжа, холын хизаар руу нийдэжэ ошохoo бэлдэлгэ хэхэдэнь, тэдээндэ энэнь тон хэрэгтэйл байгаа хаш. Ех шубууд сүгларжа ехэ «суглаа-хуралаа» оло дахин үүсхэнэд ха. «Хэзээ эндэхээ нийдэжэ гарагаб, ямар зүг барин нийдэхэб, ямар шубуудын түрүүлжэ ябахаб, ямархануудын һүүл талаа барихаб» гэхэ мэтэ «асуудалнууд» шиидхэгдээл бээзэ. Шанга, шанга тулалдаануудшье боложо, хүсэ шадалтай шубуудын бүлэг бүгэгынгөө удамаршануудын болоно. О-даа, аймшагтай харгы зам гаталагдаха, гайтайхан холо газар нийдэгдэжэ ошогдохо гэжэ шубуудшье haa hайса ойлонод. Шанга спортсменүүдтэл адли, үни удаан саг соо дальбараануудтайгаа нийдэлгын шанга һургуули хэнэд. Тиигээшье haa һула, тулурнуудын харгы замдаа хосоржо һалаха, харин хүрэхэ газартаяа хүрэжэ ерэхэн шубуудайнь далинуудай доро хүнэй гарай нюдаргын шэнээн томо шарха бии болоод байдаг бшуу!..

Аяар табин наha хүрэхэншье haa, би нэгтэшье тохорюунуудай иигэжэ иимэ олоороо нэгэ газарта сүгларшоод, «наада, зугаа» үүсхэжэ байхыенъ хаража, дайралдажа үзөөгүй хүм. Хэзээб даа нэгэтэ, бурядад газар дайдаарни тахя harын дүүрэжэ, нохой harын ерэжэ байха үе сагта, нютагайм hайхан шубууд, таанадтайгаа зэрэлгээтэхэн Зэдэ голойнгоо зүүн бэедэ золголдожо, баясажа, уяржа, гуниглажа, аман соогоо аалихан «Зэ-лэ-тээ!» гэжэ хойноһоотной харан зогсохоб даа. Заатагүй зогсохоб!..

Тала дайдаарни ганганалдан,
Тохорюунууд нийдэнэ,
Тэниглэн зохид дуунхаань
Тэнгэри баясана.
Гринь-гинь, гринь-гинь –
Баяртай нютагни!
Гринь-гинь, гринь-гинь -
Уулзатараа нютагни!

Түрэхэн тоонто нютагаа
Бусахаа яараарайт,
Урихан хабарай ерэхье
Уянгатуулан дуулгаарайт:
Гринь-гинь, гринь-гинь –
Горхонууд харьялха!
Гринь-гинь, гринь-гинь –
Ургыханууд налбарха!
Тохорюунууд,
Таанадаа харахадаа
Талархалаа мэдүүлнэм...